

РЕШЕНИЕ

№ 600

гр. Варна, 24.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 13 СЪСТАВ в публично заседание на седемнадесети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Сияна Геннадиева

при участието на секретаря Цветанка Ив. Кънева
като разгледа докладваното от Сияна Геннадиева Административно наказателно дело № 20213110202715 по описа за 2021 година

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Подадена е жалба от „Калида Билд“ ЕООД срещу Наказателно постановление № 5305000369/05.03.2021г. на зам. кмет на Община Варна, с което на дружеството било наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 500 лева, на основание чл.53 от ЗАНН, вр. с чл.27/чл.83/ и чл.3, ал.2 от ЗАНН.

Въззивното дружество счита обжалваното наказателно постановление за незаконосъобразно като издадено при съществено нарушение на материалните и процесуални разпоредби. Поддържа, че посоченото нарушение е осъществено след изменение на ЗМДТ, в сила от 01.01.2019г., което обстоятелство не било съобразено от наказващия орган. Извеждат се доводи съгласно които не следва да се подава декларация за отчетна стойност на имота поради предвиденото в закона. Привежда и доводи за маловажност на случая. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло атакуваното наказателно постановление.

В съдебно заседание санкционираното дружество, редовно уведомено, представлява се от процесуален представител, който поддържа жалбата на

посочените в нея основания.

За въззиваемата страна, редовно уведомена, се явява юрисконсулт, който изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Жалбата е подадена от надлежна страна – наказаното юридическо лице, в преклузивния 7-дневен срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на претендираното нарушение, поради което е **процесуално допустима**. Разгледана по същество, същата е **основателна**, по следните съображения:

Въз основа всички събрани по делото доказателства, съдът установи от **фактическа страна** следното: Санкционираното дружество е придобило поземлен имот с нот.Акт №200, том.2, рег.№5190, дело 343/2019г. находящ се в гр.Варна. Сделката била обективирана в Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот от 07.08.2019г.. В продължение на два месеца след сключването на сделката дружеството не подало декларация за отчетна стойност на недвижимия имот пред Дирекция „Местни данъци“ към Община Варна, а такава била депозирана на 16.09.2020г. При подаването на декларацията св.Д. инспектор в Дирекция „МД“ при Община Варна установила изложените обстоятелства и на същата дата съставила акт за установяване на административно нарушение на дружеството за това, че като данъчно задължено лице не е спазило законоустановения двумесечен срок по чл.14, ал.4, вр. ал.1 от ЗМДТ за деклариране на отчетната стойност на процесния имот. Актът бил съставен в присъствието на управител на дружеството, бил предявен и подписан с възражения. Писмени такива били депозирани и в срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН. АНО разгледал възраженията, но не ги приел. Въз основа на съставения акт било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което на въззивното дружество била наложена имуществена санкция в размер на 500,00 лева за нарушение на чл.14, ал.1 и чл.14, ал.4, вр. с чл.123, ал.1 от ЗМДТ.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства- основно от разпита на свидетелката Д., както и приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства. Показанията на посочената свидетелка следва да бъдат кредитирани като последователни, безпротиворечиви и логични, като липсват

основания за съмнение в тяхната достоверност. По делото не е установено наличието на данни за предубеденост или заинтересованост на проверяващата, поради което твърденията ѝ следва да бъдат приети за обективни и правдиви.

Сред приобщените писмени доказателства с най-съществено значение за изясняването на делото са: копие от Нотариален акт за прехвърляне право на собственост; Данъчна декларация по чл.14 от ЗМДТ за облагане с данък върху недвижимите имоти, разписка, удостоверяваща датата на подаване на декларацията и др. Съдържащата се в посочените документи информация кореспондира изцяло на показанията на свидетелката и подкрепя извода за тяхната достоверност.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от **правна страна** следното: В настоящото производство съдът следва да извърши проверка на законността на оспореното пред него наказателно постановление, като следва да прецени правилно ли са приложени процесуалният и материалният закон, с оглед описаните в НП факти и обстоятелства, както и съответстват ли те на приложената от административнонаказващия орган санкционна норма.

Процесното деяние е квалифицирано от наказващия орган като нарушение на чл.14, ал.1 и чл.14, ал.4, вр. с чл.123, ал.1 от ЗМДТ. Според първата от цитираните норми за новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията, собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти. От своя страна чл.14, ал.4 от ЗМДТ изисква за новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията да подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка. За дефиницията на понятието „предприятие“ § 1 от ДР на ЗМДТ препраща към Закона за счетоводството, а според чл.2, т.1 от последния предприятия се явяват търговците по смисъла на Търговския закон. От своя страна чл.1, ал.2 от ТЗ посочва, че търговските дружества са търговци. Следователно доколкото санкционираното лице е търговско дружество, същото се явява предприятие по смисъла на чл.14, ал.4

от ЗМДТ и за него е възникнало задължението, след придобиването на съответните идеални части от процесния имот, да подаде информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка. Макар и посочената норма да не конкретизира начина, по който следва да бъде изпълнено това задължение, със Заповед № ЗМФ-1173/18.12.2019 г. на Министъра на финансите е одобрен образец на данъчна декларация по чл.14, ал.1, 4, 5 и 6 от ЗМДТ за облагане с данък върху недвижимите имоти и следователно надлежният ред за подаване на необходимата информация е посредством подаването на декларация по утвърдения образец. Предвид коментираните доказателства съдът приема, че дружеството-жалбоподател не е изпълнило това задължение в законоустановения срок, а е подало съответна декларация повече от една година след изтичането на срока за това. По този начин същото действително е осъществило неизпълнение на административно задължение, установено с чл.14, ал.4, вр. ал.1 от ЗМДТ, наличието на което правилно е констатирано с обжалваното наказателно постановление.

За извършеното нарушение, което по изложените съображения съдът приема за безспорно установено, дружеството правилно е санкционирано по реда на чл.123, ал.1 от ЗМДТ, предвиждащ специално наказание за лице, което не подаде декларация по чл. 14, не я подаде в срок, както и не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на данъка в по-малък размер или до освобождаване от данък. След като надлежното изпълнение на процесното задължение е посредством подаване на декларация по утвърден образец, нарушението по чл.14, ал.4 от ЗМДТ следва да се санкционира именно по реда на чл.123, ал.1, предл.2 от с.з. В практиката на съдилищата трайно се приема, че чл.123, ал.1 от ЗМДТ е надлежната санкционна разпоредба за нарушения от вида на процесното.

Също така следва да бъде посочено, че в АУАН е посочено, че не е спазен крайния срок за деклариране на недвижим имот пред Община Варна, а в процесното НП се извеждат нови факти и се сочи, че дружеството не е подало декларация за отчетната стойност на имота. Именно посочването на нови факти в НП по който лицето не е защитавало се явява съществено процесуално нарушение. В АУАН не се сочи описаното в процесното НП нарушение явяващо се в неподаване на декларация относно отчетната стойност на имота, а е описано само нарушение по ал.1 на чл. 14 от ЗМДТ

касаещо не подаване на декларация за придобиване на недвижим имот.

Отделно от изложеното съдът констатира, че както в акта, така и в наказателното постановление липсва пълно и ясно описание на нарушението. Не става ясно как е определен субектът на нарушението. Според чл.2 от ЗС предприятия са: търговците по смисъла на Търговския закон, включително клоновете на чуждестранните търговци; местните юридически лица, които не са търговци; бюджетните предприятия; консорциумите по смисъла на Търговския закон, дружествата по Закона за задълженията и договорите, съвместните предприятия и други обединения, базирани на договорни отношения, по които страните имат права върху нетните активи; фондовете за извършване на плащания и осигурителните каси по смисъла на Кодекса за социално осигуряване; търговските представителства и др. Също така, докато актът е съставен на дружеството като „данъчно задължено лице“, в НП същото е посочено само като „лицето“, но не и като предприятие, в каквото качество всъщност то дължи изпълнението на процесното задължение. В Решение № 146 от 5.02.2020 г. на АдмС - Варна по к. а. н. д. № 3407/2019 г., постановено по сходен случай, се приема изрично, че в наказателното постановление не са посочени релевантите факти за възникване на задължението за подаване на декларацията от наказаното лице, респ. за законосъобразното ангажиране на отговорността му. Счетен е за правилен извода на ВРС за наличие на съществени процесуални нарушения, тъй като в наказателното постановление не е посочено, че санкционираното дружество има качеството на предприятие, което се изисква именно защото като такова същото е било задължено да посочи отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка. Настоящият състав констатира и че в НП се приема, че са нарушени разпоредбите на чл.14, ал.1 и чл.14, ал.4 от ЗМДТ. В действителност е нарушена само нормата на чл.14, ал.4 от ЗМДТ, която препраща към алинея първа само по отношение срока за изпълнение на процесното задължение. Изписването като нарушена, и то на първо място, на нормата на чл.14, ал.1 от ЗМДТ, е накърнило правото на санкционираното лице да разбере извършването на какво нарушение му е вменено.

Непълнотата на относимите към претендираното нарушение факти в АУАН и НП винаги ограничава правото на защита, тъй като наказаното лице

се защитава именно срещу фактите, като непосочването им представлява съществено процесуално нарушение и обуславя отмяна на НП. Следва да се отбележи, че видно от текста на жалбата, дружеството се е защитавало, като е сочело, че е отпаднало задължението на новите собственици да подават данъчна декларация в двумесечен срок от придобиване на недвижимия имот, т.е.- останало е неясно, че същото е санкционирано в качеството му на предприятие, а не само като нов собственик на недвижим имот. При това положение се налага еднозначен извод за наличие на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаването на обжалваното наказателно постановление, довели до накърняване на процесуалните права на санкционираното лице.

Предвид всичко изложено искането за отмяна на наказателното постановление се явява основателно.

Независимо от изхода на делото на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски поради липса на направено искане, а и на данни такива да са били сторени.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Наказателно постановление № 5305000369/05.03.2021г. на зам. кмет на Община Варна, с което на „Калида Билд“ ООД основание чл.53 от ЗАНН, вр. с чл.27 /чл.83/ от ЗАНН, е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 500.00 лева, за нарушение на чл.14, ал.1 и чл.14, ал.4, вр. с чл.123, ал.1 от ЗМДТ, като **незаконосъобразно**.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд – Варна.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____